

UGC Approved
Refereed Journal

Jr.No.43053

Printing Area

International Multilingual Research Journal

Issue-32, Vol-06, August 2017

Printing Area
APPROVED

ISSN 2394-5303

Editor

Dr. Bapu G. Gholap

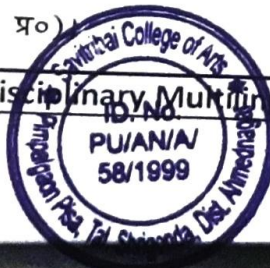
www.vidyavarta.com

PRINCIPAL

Savitribai College of Arts
Pimpalgaon Pisa, Tal. Shrigonda, Dist. Ahmednagar

- 27) श्री संत तुकाराम महाराजांच्या प्रभावळीचे वारकरी संप्रदायातील स्थान व महत्त्व
प्रा. डॉ. शेटे देविदास मल्हारी, जि. अहमदनगर || 122
- 28) माध्यमिक स्तर पर अध्ययनरत विद्यार्थियों के समायोजन का तुलनात्मक अध्ययन
डॉ० मंजूषा अवस्थी, लखनऊ || 125
- 29) ग्रामीण विकास एवं गरीबी उन्मूलन में गैर-सरकारी संगठन की भूमिका
डॉ. आयशा अहमद-डॉ. महेन्द्र शर्मा, दुर्ग (छ.ग.) || 130
- 30) वेदों के अर्थबोध में आचार्य यास्क का योगदान
पुष्पलता, मुजफ्फरनगर || 132
- 31) रंगभूमि उपन्यास:औद्योगिक समस्या एवं सामाजिक संघर्ष
डॉ. जुगल किशोर कुजूर, जिला-सरगुजा छ०ग० || 138
- 32) डॉ. गिरिराजशरण अग्रवाल की गज़लों में अभिव्यक्त गि़तों की घूटन
प्रा. भगवान बाबूराव भालेराव, जिला जलगाँव (महाराष्ट्र) || 143
- 33) नई सदी के साहित्य में शरणार्थी विमर्श
नीता दौलतकर, धारवाड || 147
- 34) मानवतावादी दृष्टिकोण और भारतरत्न-डॉ. भीमराव रामजी अंबेडकर
— डॉ. आर. के. जाधव, जिला धुलियाँ (महाराष्ट्र) || 149
- 35) हिंदी साहित्य में नारी विमर्श
प्रा. संजय प्रल्हाद महाजन, जि. जलगाँव (महाराष्ट्र) || 151
- 36) हिंदी भाषा का महत्व:वैश्वीकरण के विशेष परिप्रेक्ष्य में
डॉ. मनोहर हिलाल पाटील, जि. नंदुरबार (महाराष्ट्र) || 154
- 37) डॉ. कुँअर बेचैन की गज़लों में व्यक्त सामाजिक चिंतन
प्रा. डॉ. महेंद्र जयपालसिंह रघुवंशी, नंदुरबार (महाराष्ट्र) || 158
- 38) समकालीन गज़लकार कुँअर बहादुर सक्सेना की गज़लों में सामाजिक संवेदना
डॉ. संजय विक्रम ढोडरे, धुले, ता. जि.-धुले || 160
- 39) हिन्दी दलित आत्मकथा लेखन:एक विमर्श
डॉ० सियाराम, औरैया (उ० प्र०) || 163

श्री संत तुकाराम महाराजांच्या प्रभावळीचे वारकरी संप्रदायातील

स्थान व महत्त्व

प्रा. डॉ. शेटे देविदास मल्हारी,

मराठी विभाग प्रमुख,

सावित्रीबाई कला महाविद्यालय,

पिंपळगाव पिसा, ता. श्रीगोंदा, जि. अहमदनगर,

सा. फुले पुणे विद्यापिठ पुणे.

महाराष्ट्रात यादव कालखंडापासून अनेक पंथ उदयाला आले परंतु त्यांचे तत्वज्ञान व आचारधर्म कडक असल्यामुळे सर्व समाजापर्यंत ते पोहचले नाहीत. शके बाराशेमध्ये संत ज्ञानेश्वरांनी भागवत धर्माचा पाया घातला व सर्व समाजाला वारकरी संप्रदायाच्या माध्यमातून भक्ती करण्याचा अधिकार गरीब-श्रीमंत, उच्च-नीच, शुद्र स्त्री-पुरुष या सर्वांना दिला. व्यवस्थेने नाकारलेली भक्तिची दारे सर्वांसाठी उघडी करून दिली. हे प्रबोधन ज्ञानदेवांपासून तर थेट निळोबारायांपर्यंत चालू होते. संत ज्ञानेश्वर व नामदेव यांच्यापर्यंत संत एकनाथांनी ही धुरा सांभाळली. संत एकनाथांनंतर मात्र वारकरी संप्रदायातील सर्वांत महत्वाचे संत तुकाराम महाराज उरतात. संत तुकाराम महाराजांना मात्र कार्यकतृत्वाने वारकरी संप्रदायाचे कळस होण्याचे भाग्य त्यांना लाभले. वारकरी संप्रदायात त्यांनी आपल्या भक्तिचा, साहित्याचा, अभंगवाणीचा वेगळा ठसा उमटविला म्हणून आज सर्वसामान्य माणसाच्या घराघरात वारकरी व संत तुकाराम महाराजांची अभंगवाणी पोहचलेली दिसते. या सर्वांमध्ये संत तुकाराम महाराजांच्या प्रभावाखाली स्वतःहून आलेले त्यांना गुरू मानणारे जे संत कोण होते त्यांचे महत्त्व काय होते या सर्वांचा परामर्श घेणे महत्वाचे आहे.

संत तुकाराम महाराजांच्या प्रभावळीचे वारकरी संप्रदायातील स्थान व महत्त्व विशद करताना यामध्ये संत बहिनाबाई, तुक्या बंधु कान्होबा, रामेश्वर भट वाघोलीकर, संत तुकाराम महाराज

कन्या भागूबाई, संताजी तेली जगनाडे, कचेश्वर ब्रम्हे, संत निळोबाराय पिंपळनेरकर या सर्वांचा आवर्जून उल्लेख करावा लागतो. या सर्वांच्या रचनेकडे पाहिल्यानंतर संत तुकाराम महाराजांच्या विचारांचा प्रभाव पडलेला दिसून येतो. ससंत तुकाराम महाराजांनी जाणीवपूर्वक कोणाचे शिष्यत्व पत्करले नाही. तसेच जाणीवपूर्वक कोणास आपले शिष्यही मानले नाही. त्यांच्या प्रभावळीतील कोणालाच त्यांनी प्रत्यक्ष गुरुपदेश दिल्याची साक्ष मिळत नाही. उलट प्रभावळीतील काही कवींनी त्यांना आपले गुरू मानलेले आहे. संत बहिनाबाई, संत निळोबाराय आदींना तुकारामांनी स्वप्नसदृश्य अवस्थेत अनुग्रह दिल्याची आपल्या अभंगातून नोंद करून ठेवली आहे.

तुकारामांच्या सहवासात नित्य वावरणाऱ्या चौदा वैष्णवांचा उल्लेख महिपतीबुवा ताहारावादकर यांनी त्यांच्या तुकाराम चरित्रात केला आहे तो असा...

“असे इकडे देहू ग्रामात जाण तुका पावला वैकुंठ भुवन।

ते स्थळी वैष्णव चौदा जण। निश्चय धरुनी बेसले।

हे चौदा जण त्यांचा उल्लेख आला आहे त्यामध्ये रामेश्वर भट, तुक्याबंधु कान्होबा, संताजी जगनाडे इ. चा उल्लेख केला आहे.

तुकोबांच्या प्रभावळीत त्यांना समकालीन असणाऱ्या व्यक्ती यामध्ये रामेश्वर भट वाघोलीकर, कान्होबा, संताजी तेली जगनाडे, भागूबाई, संत बहिनाबाई तर तुकोबांच्या नंतर कचेश्वर ब्रम्हे, निळोबा इत्यादींचा समावेश होतो.

१. रामेश्वर भट वाघोलीकर-संत तुकारामांच्या जीवनातील दखलपात्र म्हणून आलेले संत होय. यांच्याविषयी डॉ. वि. ल. भावे म्हणतात ‘आधी निंदा करून मगाहून तुकाराम महाराजांचा एकनिष्ठ भक्त झालेला रामेश्वर हा ग्रंथकार म्हणून प्रसिध्दीस आल्याचे दिसत नाही. गाथ्यातून रामेश्वर भटाच्या नावावर अवघे पाच अभंग आढळतात. यावरून रामेश्वर भटांची कल्पना आपणास येते. रामेश्वर भट यांची वारकरी संप्रदायात खरी ओळख आहे. ती म्हणजे संत तुकाराम महाराजांची आरती त्यांनी रचल्यामुळे वारकरी संप्रदायात त्यांना खुप महत्वाचे स्थान आहे. संत तुकाराम महाराजांची ‘आरती तुकारामा स्वामी सदगुरू धामा।’ ही प्रसिध्द आरती आज ही घराघरात भक्तिभावाने म्हटली जाते.

२. तुक्याबंधु कान्होबा- संत तुकारामांच्या प्रभावळीतील

दुसरे समकालीन व वारकरी संप्रदायात महत्वाचे स्थान असणारे त्यांचे बंधु कान्होबा होय. "जानेश्वरांच्या गाथ्यात जसे त्यांच्या भावंडांच्या अभंगाचा समावेश केला जातो, त्याचप्रमाणे तुकारामांच्या अभंगविश्वाशी एकरूप होण्याचे भाग्य तुकाराम बंधु कान्होबा यांच्या अभंगवाणीला लाभलेले आहे. कान्होबा तुकारामांच्या आध्यात्मिक जीवनाशी समरस होऊन गेले आणि त्यांनी तुकारामांचे शिष्यत्व पत्करले. कान्होबाची रचना 'तुक्याबंधुची' म्हणून अकारलेली आहे. तुकाराम तात्या यांनी संपादित केलेल्या गाथ्यात कान्होबांच्या नावावर सत्यात्रव अभंग दिले आहे तर 'सकलसंतगाथेत' पन्नास अभंग व आरत्या आढळतात. त्यांचे नाटांचे अभंग प्रसिद्ध आहेत तसेच आत्मनिवेदनपर अभंग, गौळणी आणि विठठलाशी केलेले भांडणाचे अभंग प्रसिद्ध आहेत. संत तुकारामांच्या अभंगवाणीतच कान्होबांचे अभंग आल्यामुळे त्यांना खुप महत्व आहे.

३. संताजी तेली जगनाडे- संत तुकाराम महाराजांचे समकालीन तसेच महाराजांच्यावर एकनिष्ठ भक्ती असणारे व तुकाराम महाराजांच्या वाणीला शब्दरूप देणारे असा अनेक अभ्यासकांनी त्यांचा उल्लेख केलेला आहे. संत तुकोबांच्या प्रभावळीत संताजींना माणाचे स्थान आहे. कारण महाराजांचे अभंगवाणी लेखन त्यांनी केलेले आहे व तुकारामांचे एकनिष्ठ सेवक व शिष्य म्हणून वारकरी संप्रदायात त्यांना महत्वाचे स्थान आहे. त्यांच्या नावावर फक्त 'घाण्याचे अभंग' ही एकच रुपकात्मक काव्यनिर्मिती आहे. त्यांच्या रचनेवर संत तुकारामांचा प्रभाव पडलेला दिसतो. संताजींनी आपल्या रचनेमधून आपला आध्यात्मिक अनुभव व्यक्त करताना रुपकाचा आश्रय घेतला आहे व आपल्या काव्यामधून व्यवसायिक परिभाषा वापरताना दिसतात. त्यांचा एक-एक अभंग म्हणजे एक-एक रुपक आहे. त्यामध्ये त्यांनी एक-एक 'लोकबंध' सांगितला आहे.

४. संत तुकाराम कन्या भागूबाई- तुकाराम कन्या भागूबाई ही तुकारामांच्या निर्याणाच्यावेळी लहान होती. त्यामुळे तुकारामांच्या अलौकिक व्यक्तिमत्त्वाच्या संस्कारांचा लाभ भागूबाईला होऊ शकला नाही. भागूबाईंनी काही काव्यरचना केली असावी असे तुकारामांच्या संपादित 'श्री. तुकाराम बाबांचे बंधु कान्होबा, मुलगी भागूबाई आणि शिष्य निळोबा यांच्या अभंगांची गाथा' या ग्रथावरून समजते. त्यांच्या नावावर फक्त दोन अभंग आहेत. या दोन्ही अभंगांपैकी पहिल्या अभंगामधून विठ्ठल भेटीची ओढ व तुकारामांच्या निर्याणाचे

दुःख व्यक्त होते.

"मी हे अपराधी मोठी। मज घालावे या पाप।

मी तान्हूनी अजान। म्हणु का देवु नय सन।

भागु म्हणे विठोबासी। मज धरावे पोटासी।

तर दुसऱ्या अभंगामधून साधुसंतांच्या जीवनात गाथेव. होईल हे सांगताना

"साधुचा संग धरी रे। श्रीहरी स्मरणी रंगली वाणी।

किर्तनारंगी होसी अभंगी। भागु वध तुज नमन करी रे।

यावरून त्यांच्यावर सद्धा संत तुकारामांचा प्रभाव होत हे स्पष्ट दिसते.

५. संत बहिणाबाई- वारकरी सांप्रदायात संत बहिणाबाईचे स्थान अत्यंत महत्वाचे आहे. वारकरी सांप्रदायाची परंपरा सांगणारा त्यांचा अभंग "संतकृपा झाली। इमारत फळा आली।" या अभंगाचा उल्लेख केल्याशिवाय पुढे जाताच येत नाही. या अभंगामधून वारकरी सांप्रदायाचा संपूर्ण इतिहास सांगितला आहे. एका ब्राम्हण कुटुंबात जन्माला येऊनही संत तुकाराम महाराजांच्या अलौकिक ज्ञानाचा प्रभाव त्यांच्यावर पडला आणि त्यांनी संत तुकाराम महाराजांना स्वप्नवत गुरु मानले. त्यांनी याचे प्रकटीकरण आपल्या अभंगामधून सांगितले आहे.

"तुकाराम रुपे येवोनी प्रत्य। म्हणे पुर्वपक्ष सांभाळी जे।

ठेवोनिया कर मस्तकी बोलिला। मंत्र सांगितला कर्णरंध्री।

यावरून संत तुकाराम महाराजांनी स्वप्नवत गुरु उद्गेश केल्याची साक्ष मिळते. नंतर संत तुकारामांची प्रत्येक भेट झाल्यावर त्यांनी आपली काव्यरचना केलेली दिसते. आपल रचनेमधून त्यांनी आत्मनिवेदनावर निर्याणपर, भक्तिवर, तुकारामांनी शारवी, पंदरीमाहात्म्य इ. अनेक विषयावर काव्यरचना करणारी रची म्हणून वारकरी सांप्रदायात त्यांचा गौरव केला जातो.

६. संत कचेश्वर ब्रम्हे- कचेश्वरांचे जीवन पाहता 'आदिकथानुसंधान' या नावाने त्यांचे आत्मचरित्र प्रसिद्ध आहे ते पुर्वोपासुन हरिभक्त होतेच. तुकारामांचा स्वप्नवत साक्षात्कार त्यांच्या जीवनात घडला. आणि त्या साक्षात्काराची भजना पदल्यावर एक संत म्हणून कचेश्वर पुढे आले. कचेश्वरांनी आपल्या जीवनातील प्रमुख घटना व प्रसंग यांचे धावते वर्णन 'आदी' या आत्मचरित्रात केले आहे. याचा उल्लेख डॉ. सदानंद मोरे यांच्या 'तुकाराम वरीन'

या ग्रंथामधुन सविस्तर आला आहे. ते म्हणतात, "नारायण महाराज हे जसे निळोबांचे मार्गदर्शक होते तसेच ते कचेश्वरांचेही मार्गदर्शक ठरतात" यावरून त्यांचे महत्त्व लक्षात येते. तसेच कचेश्वर यांनी 'सुदामचरीत्र' आणि 'गजेंद्रमोक्ष' ही प्रसिद्ध अख्यानकाव्यांची निर्मीती केली. संत तुकारामांची काव्यशैली व कचेश्वरांची काव्यशैली जरी वेगळी असली तरीही संत तुकारामांच्या प्रभावळीत कचेश्वरांचा समावेश केला जातो. कारण कचेश्वरांनी स्वतः प्रभावित होऊन स्वप्नवत संत तुकारामांना गुरु मानले होते हे त्यांनी 'आदी' मधुन सांगितले आहे.

७. संत निळोबाराय पिंपळनेरकर:- संत निळोबाराय हे वारकरी सांप्रदायातील शेवटचे संत होय. संत तुकाराम महाराजांच्या निर्याणानंतरही त्यांचा वारसा घेऊन मोठ्या प्रमाणात अभंगरचना करून वारकरी संप्रदायात स्वतःचे एक आगळे वेगळे स्थान निर्माण करणारे संतकवी म्हणून निळोबारायांची ख्याती आहे. प्रपंचाविषयी विरक्ती आल्यानंतर ते वारकरी सांप्रदायाकडे वळले. पंढरपुरची वारी करत असताना तुकारामांविषयी वारकऱ्यांच्या मनातील भक्तिभाव पाहून ते प्रभावित झाले. पुढे नारायण महाराजांकडून तुकाराम महाराजांची ख्याती ऐकली आणि तुकारामांच्या भक्तिभावाचा छंद जडला आणि नंतर भक्ती आणि अखंड चिंतनाने तुकाराम महाराजांचा त्यांना स्वप्न साक्षात्कार आणि तुकारामांना त्यांनी आपले गुरु मानले. त्यांचा वारसा घेऊन मोठ्या प्रमाणात काव्यरचना केली. त्यांनी त्यांच्या अभंगवानीतुन सर्वच संतांच्या कार्याचा गुणगौरव केला आहे. त्यांनी बाळक्रिडा व श्रीकृष्ण चरीत्र, देवाविषयीचे अभंग, देव व भक्त यांच्यातील संवाद, संत तुकाराम विषयक अभंग, विठ्ठल महात्म्य, विरहिणी, गौळणी व काही कुट रचनेमधुन तत्कालिन समाजातील लोकबंध आले आहेत.

संत तुकाराम महाराजांच्या प्रभावळीतील संतांचे स्थान व महत्त्व पहाता संत तुकारामांप्रमाणेच त्यांच्या प्रभावळीने प्रत्यक्ष गुरुपदेश घेतलेला दिसत नाही. संत तुकाराम महाराजांकडून स्वतःहून स्वप्नवत गुरु केल्याचे दिसते. तसेच संत तुकाराम महाराजांप्रमाणे समाजात (संसारत) नैराश्य आल्यामुळे वारकरी संप्रदायाचे तत्वज्ञान व आचारधर्म स्विकारून समाज प्रबोधनाचे काम केलेले आहे हे काम त्यांनी संत तुकाराम महाराजांच्या निर्याणानंतर देखील केलेले आहे. संत निळोबाराय यांनी वारकरी संप्रदायाची पंढरपूर येथील

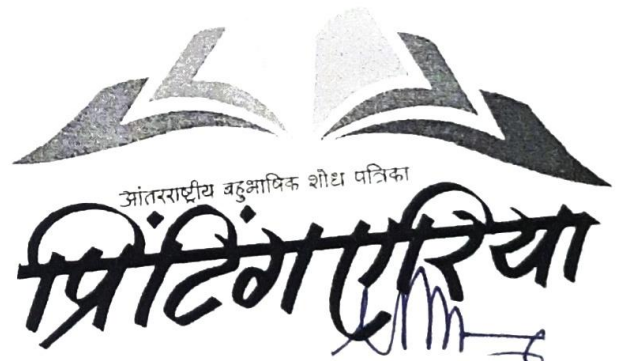
तर संत कान्होबांनी अभंग दिले. रामेश्वर भट यांनी संत तुकाराम महाराजांची प्रसिद्ध आरती दिली, कचेश्वर ब्रम्ह यांनी आपल्या काव्याची परंपरा चालू केली. संत बहिणावाड यांनी 'संतकृपा' या इमारत फळा आली. हा प्रसिद्ध अभंग देऊन आत्मपर कविते लिहीणारी पहिली स्त्री म्हणून मान मिळवला. संतांजो तेली यांनी यांनी घाण्याचे अभंग मधुन एक-एक रुपकामधुन एक-एक 'त्वा' दिले.

या सर्व संतांच्या प्रभावळीत संतांचा चमत्कार, अद्भुत यावर विश्वास वाटतो. आणि हे सर्व काल आणि आज अभंगाने आपल्या रचनेमधुन लोकांपर्यंत पोहचविण्याचे कार्य या प्रभावळीतील संतांनी केले. त्यामुळे संत तुकाराम महाराज व त्यांच्या प्रभावळीतील संतांचे विचार आजही आधुनिक काळातील लोकांना उपकारक आहेत.

संदर्भ ग्रंथ-

- १) ताहारावादकर महिपती वुवा- भक्तीलितामृत.
- २) मराठी वाडःमय इतिहास-खंड दुसरा स.ग. भालसे, महाराष्ट्र साहित्य परिषद, टिळक रस्ता-पुणे.
- ३) भावे वि. ल. महाराष्ट्र सारस्वत खंड-२ पुरवणी डॉ. तुळशी श.गो. तुकारामांचे शिष्यमंडळ-पांथुलर प्रकाशन मुंबई-१९८३
- ४) धोलप शोभा- संत तुकारामांचा शिष्यपरिवार, प्रतिमा प्रकाशन पुणे.
- ५) भावे ह. अ. बहिणावाईचा गाथा, वरदा प्रकाशन, पुणे.

□□□

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शोध पत्रिका

प्रिंटिंग एरिया

PRINCIPAL

Savitribai College of Arts

Pimpalgaon Pise, Tal. Shrigonda, Dist. Ahmednagar

Bilingual Refereed Journal

UGC Approved
Jr.No.43053

Printing Area : International Research Journal

